

KSZTAŁCENIE I WSPIERANIE UCZNIÓW ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI, W TYM Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnością mogą mieć problem w zrozumieniu sytuacji panującej na świecie, związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Większość dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi boryka się z różnymi problemami wynikającymi np. z niepełnosprawności, czy stanu zdrowia. Dlatego też uczniowie ci są obejmowani zajęciami o charakterze specjalistycznym, terapeutycznym, rewalidacyjnym. Przerwa w realizacji tych zajęć mogłaby mieć negatywny wpływ na ich proces rewalidacji.

Rodzice powinni mieć stały kontakt z nauczycielami i terapeutami oraz z innymi rodzicami, aby wiedzieli, że zawsze mogą uzyskać poradę i wsparcie w trudnych dla siebie chwilach. Ważne jest ustalenie form wzajemnego kontaktu i współpracy, które będą najkorzystniejsze dla obu stron. Powinny być one dostępne, sprawne, funkcjonalne, nieobciążające nadmiernie czasowo, aby zarówno rodzice, jak i nauczyciele mogli rozważnie, odpowiedzialnie zorganizować w domowych warunkach formy wspierania rozwoju dzieci, zgodnie z ich potrzebami i możliwościami. Do tego celu będziemy wykorzystywali dostępne komunikatory, będziemy zamieszczać również informacje na stronie internetowej szkoły.

PRACA NAUCZYCIELI

Pracę uczniów koordynuje nauczyciel danego oddziału zgodnie z ustalonym zakresem pracy uwzględniającym specyfikę kształcenia na odległość.

Nauczyciel będzie kontaktował się z rodzicami w rozsądnych odstępach czasowych, przedstawiając propozycje projektów do przeprowadzenia w domu. Będą one zawierały informację o czynnościach praktycznych do wykonania przez dziecko jak również informację o wypełnianiu kart pracy.

PRACA SPECJALISTÓW

1. Pedagodzy i specjaliści szkolni pozostają do Państwa dyspozycji prowadzą porady i konsultacje, grupy wsparcia związane ze zgłaszanymi przez rodziców i uczniów problemami;
2. Logopedzi, terapeuci pedagogiczni będą przygotowywali i przekazywali Rodzicom ćwiczenia doskonalące i utrwalające nabyte umiejętności oraz dokładne instrukcje, jak te ćwiczenia uczniowie mają wykonywać, by osiągnąć założony cel.

DRODZY RODZICE,

Pobyt dziecka w domu może być wykorzystany na wspomaganie jego rozwoju, zgodnie ze wskazówkami nauczycieli.

Ważne jest, aby dbać o zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa, m. in. przez układanie wspólnie z dzieckiem planu dnia, wyznaczenie czasu na naukę i terapię, w którym wykonuje zadania i ćwiczenia zalecane przez nauczycieli i terapeutów.

WARTO PAMIĘTAĆ, ŻE:

pozytywny kontakt z dzieckiem jest podstawowym warunkiem efektywnej pracy, każde dziecko posiada swoje uzdolnienia i ograniczenia, własne tempo i rytm rozwoju, wszystkie postępy dziecka powinny być wzmacniane pozytywnie.

W REALIZACJI ZADAŃ WE WSPÓŁPRACY Z NAUCZYCIELAMI I SPECJALISTAMI RODZICE:

1. Doskonalą takie umiejętności dziecka jak: rozbieranie się, ubieranie, mycie, jedzenie, wspólne przygotowywanie posiłków, segregowanie ubrań, pranie, wieszanie ubrań, składanie, prasowanie, sprząatanie pokoju;
2. Dają dziecku możliwość decydowania o sobie – co chce zjeść, w co się ubrać, jaką książkę przeczytać, itp.;
3. Czytają książki, wspólnie oglądają i omawiają filmy i programy edukacyjne polecane przez nauczycieli;
4. Doskonalą mowę i komunikację z dzieckiem: omawiają wykonywane czynności,

nazywają osoby i przedmioty, określają ich cechy, przeznaczenie, materiał, z którego są wykonane, klasyfikują, wzbogacają słownik czynny i bierny dziecka;

5. Bawią się z dzieckiem w zabawy i gry rozwijające spostrzegawczość, sprawność motoryczną, koordynację ruchową, rozumienie zależności przyczynowo-skutkowych, utrwalające umiejętności czytania, pisania i liczenia – gry planszowe, zręcznościowe, logiczne, ruchowe z elementami współzawodnictwa, konstrukcyjne;
6. Rozwijają indywidualne zainteresowania i talenty dziecka – plastyka, śpiew, taniec, teatr;
7. Przesyłają nauczycielom prace plastyczne swoich dzieci, filmy z piosenkami przez nie śpiewanymi, wierszami;
8. Piszą pamiętnik – zapisują wydarzenia danego dnia, ozdabiają go rysunkami, zdjęciami. Rozmawiają o tym, co się w danym dniu wydarzyło;
9. Umożliwiają kontakty rówieśnicze: telefoniczne, z wykorzystaniem komunikatorów, poczty elektronicznej.

PRZYKŁADOWE METODY PRACY Z DZIEĆMI

1. Symulacje – metoda ta polega na naśladowaniu rzeczywistości.
2. Jest to zabawa „na niby”. Symulacje mogą obejmować umiejętności takie jak: rozmowa telefoniczna, zabawa w nadawanie paczki na poczcie, zabawy w sklep, lekarza itp. W symulacjach warto wykorzystać jak najwięcej rekwizytów, by zaznajomić dziecko z działaniem, obsługą czy przeznaczeniem poszczególnych przedmiotów. Należy również stymulować dziecko do prowadzenia dialogu, używania zwrotów grzecznościowych, do jasnego i zrozumiałego artykułowania swoich potrzeb i oczekiwań. Dzięki tej metodzie dzieci rozwijają swoją inwencję twórczą, umiejętności społeczne i poznawcze oraz kształtuje się ich system wartości.
3. Linia czasu – metoda ta pozwala przybliżyć dzieciom pojęcie czasu. Polega na przedstawieniu wydarzeń w porządku chronologicznym, najczęściej w wymiarze linearnym. Tę metodę można wykorzystać np. do przedstawienia planowania

świąt, sposobów oświetlania dawniej i dziś.

4. Mapa mentalna (zwana też mapą pojęciową) – stosowana m.in. w celu usystematyzowania świeżo zdobytej wiedzy lub wizualizacji posiadanych wiadomości np. przy realizacji tematyki wiosna, nasze domy, nasze pożywienie.
5. Burza mózgów (tzw. fabryka pomysłów, giełda pomysłów) polega na podawaniu różnych skojarzeń, rozwiązań, które niesie wyobraźnia. Istota burzy mózgów jest brak oceniania, tzn. każdy pomysł jest dobry. Tę metodę można stosować jako rozgrzewkę umysłową dla ustalenia zakresu posiadanej wiedzy, dla utrwalenia wcześniej zdobytej wiedzy, dla znalezienia najlepszego rozwiązania jakiegoś problemu.
6. Drama polega na wczuwaniu się w rolę, improwizacji angażującej ruch i gest, mowę, myśli i uczucia. W dramie wykorzystuje się spontaniczność, chęć do aktywnego działania, naturalną potrzebę zabawy, bycia w roli różnych osób. Ta metoda ma wiele walorów, m.in.: pomaga w zrozumieniu motywacji różnych zachowań, przygotowuje do pełnienia różnych ról życiowych, pobudza ruchowo, pomaga odkryć siebie.
7. Zabawa – naturalny środkiem dziecięcej ekspresji. Rodzic pozostawia dziecku swobodny wybór zabaw i nie wykonuje za niego żadnych czynności, dzięki czemu dziecko ma możliwość ujawnienia i uzewnętrznienia swoich uczuć. Obserwując dziecko w czasie zabawy, można uświadomić sobie jego potrzeby, zainteresowania, źródła lęku i frustracji oraz sposoby radzenia sobie dziecka w danej sytuacji. Zabawa mobilizuje dziecko do podejmowania decyzji, wyborów, pokonywania napotkanych trudności, umożliwiając tym samym jego harmonijny rozwój.
8. Metody oparte na kontakcie z ciałem – doznania związane z odczuwaniem dotyku, ruchu są dziecku najlepiej znane, zapewniają poczucie bezpieczeństwa. Pozwalają na zdobywanie informacji o swoim ciele, wyodrębniają go z otoczenia, służą nawiązaniu kontaktu z terapeutą, a także ułatwiają rozwój poznawczy.
9. Muzykoterapia – oddziałuje na zmysły, wprawia w wibrację cały organizm, wyzwala radość, która jest nowym bodźcem do rozwoju, przenika bariery intelektualne, emocjonalne, charakterologiczne i motoryczne, uwrażliwia na

odbiór bodźców z otoczenia, wpływa na rozwój świadomości własnego ciała, koncentrację uwagi, pamięć, wyobraźnię, pobudza ciało w zakresie ruchów dowolnych, kształtuje umiejętności współdziałania w grupie, daje możliwość odbioru miłych, przyjemnych doznań, może być źródłem odprężenia, pomaga nawiązać kontakt z drugim człowiekiem.

10. Choreoterapia – terapia poprzez swobodny, naturalny, niczym niewymuszony ruch i taniec. Jest doskonałą metodą usuwania kompleksów, podwyższania samooceny, własnej wartości, nabierania pewności siebie i pokonywania bariery nieśmiałości.
11. Metoda małych form scenicznych – inscenizacje, które spełniają ogromną rolę terapeutyczną i pozwalają na zaspokajanie potrzeb, przeżyć i twórczej aktywności każdego dziecka. Istotą tej metody jest usprawnianie dziecka we wszystkich zaburzonych sferach: poznawczej emocjonalnej i społecznej.
12. Biblioterapia – to zamierzone oddziaływanie poprzez czytanie, słuchanie lub oglądanie odpowiednio dobranych książek, fragmentów utworów, oglądanie i słuchanie adaptacji utworów literackich. Terapia ma na celu kształtowanie właściwych postaw, pracy nad sobą, samoakceptacji, przyczynia się do uświadomienia dziecku trudnych sytuacji i uczy reakcji na nie, daje szansę nabrania wiary w siebie, wpływa pozytywnie na emocjonalne stany. Rozwija osobowość poprzez prezentowanie literackich wzorców osobowych godnych naśladowania. Wzbogaca wiedzę, język, wyobraźnię, zdolność rozumienia pojęć moralnych i rozwój uczuć.
13. Ćwiczenia grafomotoryczne polegające na rysowaniu – usprawniają one czynności ruchowe rąk i rozwijają współdziałanie oka i ręki. Korygują nieprawidłowe, a utrwalają właściwe nawyki ruchowe konieczne podczas pisania. Poprzez zabawy grafomotoryczne pobudzamy rozwój ruchowy dziecka, szczególnie zaś sprawność motoryczną rąk.

Drodzy Rodzice, przedstawiliśmy Wam wybrane metody pracy z dzieckiem. W przypadku wątpliwości zawsze możecie zapytać nauczyciela czy specjalistę jak pracować z dzieckiem. Z pewnością otrzymacie profesjonalne porady. Pamiętajcie, że Wasza rodzicielska miłość, cierpliwość, mądrość oraz znajomość potrzeb

i możliwości dziecka są Waszymi najlepszymi pomocnikami.

PRZYKŁADOWE MATERIAŁY DO WYKORZYSTANIA W PRACY UCZNIAMI ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI:

MATERIAŁY ĆWICZENIOWE DLA UCZNIÓW Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ:

<https://archiwum.men.gov.pl/wp-content/uploads/2018/02/materialy-cwiczeniowe-dla-uczniow-z-niepelnosprawnoscia-intelektualna-w-stopniu-umiarkowanym-i-znaczny-czesc-1.pdf>

<https://archiwum.men.gov.pl/wp-content/uploads/2018/02/materialy-cwiczeniowe-dla-uczniow-z-niepelnosprawnoscia-intelektualna-w-stopniu-umiarkowanym-i-znaczny-czesc-2.pdf>

MODEL NAUCZANIA NA ODLEGŁOŚĆ

Link do strony projektu: <http://cnno.pl/>

Publikacja dotycząca projektu: <http://cnno.pl/galeria>